

Biri dedi ki *Çorum Çoğu Rum'dan, Erzurum Arz-ı Rum'dan galat.*

O zaman değil de –kafam pek hızlı çalışmaz– sonradan düşündüyüm: yorum da yoğu Rum mudur acep?

Değildir herhalde, absürdleşme Zemin efendi dedim ertesinde. Çerkeslerin Chicago şehrinin aslında *şî k'âgo* demek olduğunu anlatmaları gibi, neymiş, at geliyormuş, nereden geliyor, Eski Dünya'dan herhalde, Atatürk de Kent düğüne, *her iki dilde de aynı anlama gelen bu kelimenin gösterdiği kardeşlik* tarzı bir mektup yazmış, Güneş Dil Teorisinin başına vurduğu zamanlar...

Amazon nehri de zaten *amma uzun* kelimesinin bozulmasından, Piri Reis haritasını çizirken yorulmuş da, *bu nehrin adını amma uzun komak gerektürür leventlerim* demiş.

Bu arada araştırmalarımız gösterdi ki Chicago daha çok kokmuş soğan anlamına geliyormuş, atla alakası yok yani.

Ah, derdim etimoloji dünyasında sörf yapmak değildi, *yoğrumlar* hakkında yazacaktım.

Doksanların ortalarından beri Internet denen mel'anetle teşrik-i mesai ve kıyam-ı subhî yapmaktayım. (Yani akşamdan oturur, sabaha kadar başında geçiririm.) Çocuktum, ufacıktım, kalas kadar oldum, kocaman göbek, bir de ak düşmüş sakal edindim. Bu zamana kadar insanların birbirlerine imkan ve iltifat sezdikleri her noktada yazdıkları yoğrumların bir faydasını görmedim. Önceden –yani adımın harfleri henüz yerindeyken– gelen yoğrumlar “ayyy, bu yazı çok güzel”le “lan deveoğlu, sen bizim üstadımıza nasıl öyle dersin” arasında gidip gelirdi. Bir iki defa gerçekten faydalı yoğrum oldu, velakin onların da fikrimde bir değişiklik yapmadığını üzümlere ifade etmek zorundayım.

Bunun bana has bir durum olduğunu sanmıyorum, yani *benim yoğrumcularım ebleh* veyahut benim fikirlerim çok sağlam olduğundan değil bu. Ben bu internet aleminde, iki insan evladının birbirlerini yoğura yoğura uzlaştıklarını da görmedim. En fazla işte demokratlık ayağından, bir Voltaire vecizesine sığınıp, anlaşılmadıkları konusunda anlaşılır. Bunun da *defol git, seninle uğraşacak halim yok* demekten bir farkı yoktur gerçekte ama biraz daha usturuplu söylersiniz. Bir yandan muhatabınızı, bir yandan kendinizi översiniz ve mevzu orada biter. Tak sepeti koluna, herkes kendi kampına... Zaten insanların da fikir teatisi yapmak için enerjileri giderek azalmaktadır. Yaz yaz nereye kadar kardeşim, sonunda sizi anladığınızı düşündüğünüz fikirlerinizin benzeştiği ve bu yüzden hemfikirane yoğrumlar üretilebilecek kişilerle takılırsınız.

Sonra ne olur? Sonra bir şey olmaz. Zaman geçer. İnsanlar aynı şeyleri düşünmeye devam ederler. Aynı şekilde uyur, aynı perdeden horlar, bazen değişiklik olsun çarşafalarını değiştirirler.

Hayat böyle akar gider. Siz de sanırsınız ki yazınca bir şey olacak.